[2018] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1152

ਸ਼ਾਂਤਮੱਲੇਸ਼ੱਪਾ

ਬਨਾਮ

ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ

(2018 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1583-1584)

10 ਦਸੰਬਰ, 2018

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਧਾਰਾ 436 ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਭਾਬੀ) ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਥਿਤ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ - ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚਾਰਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 436 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਅਤੇ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ: ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਪਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਵਲ ਝਗੜੇ ਲੰਬਿਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ - ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਝੂਠੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ - ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸਨ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਜੋੜੇ ਗਏ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਤੋਂ 3 ਦੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ, ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ 2 ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਵੀ ਬਾਹਰ ਆਈ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਸਾੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮਹਿਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਬਿਆਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਪੈਡਸਟਲ ਪੱਖਾ ਅਤੇ ਛੱਤ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਲਤ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲੇ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

ਸ਼ਾਂਤਮੱਲੇਸ਼ਾਪਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ

1.1 ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਰਾਤ 9:30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਜ਼ਰ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ। ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਮਹਿਜ਼ਰ-1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਸੜ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮਹਿਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਬਿਆਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਚੌਂਕੀ ਵਾਲੇ ਪੱਖੇ ਅਤੇ ਛੱਤ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾੜਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਮਹਿਜ਼ਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿੱਚ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਸਾੜਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫੁਸਫੁਸਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਖੇ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁਸਤਾਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਘਾਹ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਪਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਹਿਜ਼ਰ-3 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਚੁੱਪ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 11][1158-ਏ-ਡੀ]

1.2 ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਵਲ ਵਿਵਾਦ ਲੰਬਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 2-3 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਝੂਠੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਨ ਵੇਲੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ 2 ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਵੀ ਬਾਹਰ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 11][1158- ਸੀ-ਈ; 1158- ਐੱਚ; 1159-ਏ]

2. ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-7-ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਪਰ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਸ਼ੈੱਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੇ ਉਕਤ ਸਬੂਤ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਤੋਂ 3 ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈੱਡ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਡੀ1 ਤੋਂ ਡੀ4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 11][1159- ਸੀ-ਈ]

3. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਤੋਂ 3 ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਿੱਧੇ

ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਤੋਂ 7 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਧਾਰਾ 436 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਗੜਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲੇ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਖਾਸ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੇਕਰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਰਾ ਉਤਰਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12][1159- ਈ-ਐੱਚ; 1160- ਏ]

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1583-1584।

2011 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 531 ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੰਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ 28.06.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ। 2011 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 248 ਦੀ ਕਾਪੀ ਲਿਖੋ।

ਆਨੰਦ ਸੰਜੇ ਐਮ. ਨੂਲੀ, ਧਰਮ ਸਿੰਘ, ਸੂਰਜ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਕੇ.ਬੀ., ਪ੍ਰਵਾਲ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਨੂਲੀ ਅਤੇ ਨੂਲੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਵੀ.ਐਨ. ਰਘੁਪਤੀ, ਪਰੀਕਸ਼ਿਤ ਪੀ. ਅੰਗਦੀ, ਲਗਨੇਸ਼ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ|

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੇ ਚਾਮਰਾਜਨਗਰ ਦਿਹਾਤੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਦਰਜ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ 17 ਜਨਵਰੀ 2011 ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 59, 2009 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹਨ। 2. ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਚਾਮਰਾਜਨਗਰ ਦੁਆਰਾ 2009 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 59 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 2011 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 531, 2011 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 248 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹਨ। 2. ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 28.06.2017 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2011 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 531 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹਨ।

3. ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ (ਆਈਪੀਸੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 436 ਅਤੇ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਚਾਮਰਾਜਨਗਰ ਨੇ ਚਾਰਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 436 ਅਤੇ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2

ਤੋਂ 4 ਨੂੰ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

4. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ 2011 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 531 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਜ਼ਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 2011 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 248 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 28 ਜੂਨ 2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 'ਤੇ ਦਰਜ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਅਤੇ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾ ਕੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 1½ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਹੋਰ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

5. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੰਜੁਲਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਵਿਵਾਦ ਸਨ। 23.02.2009 ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ, ਰਾਤ ਲਗਭਗ 08:30 ਵਜੇ, ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਦਾ ਪਤੀ ਮੰਦਰ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਾਤ ਲਗਭਗ 09:30 ਵਜੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਥਿਤ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਵਾਲੇ ਸ਼ੈੱਡ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਪੁਲਿਸ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 436 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਵਾਲੇ ਸ਼ੈੱਡ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ।

6. ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ -7, ਏ.ਐਸ.ਆਈ., ਚਾਮਰਾਜਨਗਰ ਦਿਹਾਤੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਤੋਂ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 436 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

7. ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸੱਤ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪੰਨਾ 1 ਤੋਂ ਪੰਨਾ 3 ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

8. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 436 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਰਾਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਧਾਰਾ 391, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਡੀ.1 ਤੋਂ ਡੀ4 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਅਤੇ 50,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ 1½ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ।

9. ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸੰਜੇ ਐਮ. ਨੁਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਐਨ. ਰਘੂਪਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਤੋਂ 3 ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਾਵੇਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਇਕਸਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਧਾਰਾ 436 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 436 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਕੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

10. ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ।

11. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਮੁਲਜ਼ਮ-1 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੰਜੂਲਾ ਦੇਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਭਾਬੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ 23.02.2009 ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਮੰਦਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮ-1 ਅਭਿਜੀਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਮੁਲਜ਼ਮ-2 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਮੁਲਜ਼ਮ-3 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁਲਜ਼ਮ-1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਭੌਂਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਮੁਲਜ਼ਮ-2 ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਦਾ ਡੱਬਾ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਘਾਹ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ -3 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਸਮੇਤ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਹੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਨੇ ਉਦਾਹਰਣ ਪੀ 1 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ਗਈ ਪਰ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਭੌਂਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੇਖੀ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਰਾਤ 09:30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਗਵਾਹ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਜ਼ਰ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ। ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਸੜ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮਹਿਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਬਿਆਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਚੌਂਕੀ ਵਾਲੇ ਪੱਖੇ ਅਤੇ ਛੱਤ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾੜਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਹਿਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਸਾੜਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫੁਸਫੁਸਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਖੇ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦੀ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਘਾਹ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਪਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਚੁੱਪ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਵਲ ਵਿਵਾਦ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 2-3 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ

20.02.2009 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 36 2009 ਅਤੇ 37 2009 ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਧਾਰਾ 323, 324, 341, 504, 506 ਅਤੇ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਝੂਠੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਰੇਸ਼ਮ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਰੇਸ਼ਮ ਖੇਤੀ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹੈ ਜੋ ਮੈਸੂਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬਦਨਾਗੱਪੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਊਟਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਆਊਟਹਾਊਸ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਅਤੇ ਬਦਨਾਗੱਪੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ ਲਗਭਗ 1 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੈ। ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਟੀਰਾ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਅਤੇ ਬਦਨਾਗੱਪੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ ਲਗਭਗ 1 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ 2 ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਵੀ ਬਾਹਰ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ-4, ਜੋ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤੋਂ ਵੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਪਿਛਲੇ 3-4 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਚੰਗਾ ਦੋਸਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਰਕਰ ਹਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਮਹਾਜ਼ਰ ਦਾ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਮਹਿਜ਼ਰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦਾ ਪਤੀ ਸੁਹਿਰਦਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-7, ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਜੂਨਾਥ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਬਦਨਾਗੁਪੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਕਾਲ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸ਼ੈੱਡ ਸੜ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਪਰ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਸ਼ੈੱਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੇ ਉਕਤ ਸਬੂਤ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਤੋਂ 3 ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈੱਡ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਡੀ1 ਤੋਂ ਡੀ4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ

ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

12. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਤੋਂ 3 ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਤੋਂ 7 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਧਾਰਾ 436 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਗੜਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲੇ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਖਾਸ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਰਾ ਉਤਰਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਵਾਜਬ ਹੈ।

13. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਚਾਮਰਾਜਨਗਰ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 59, 2009 ਵਿੱਚ 17.01.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 28.06.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 531, 2011 ਅਤੇ 248, 2011 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਨ, ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ